

Bonus III

Pięć kroków do podjęcia dobrej decyzji cz. 1

ETAP I – Zbieranie informacji

A. Historia mojego życia.

Wy jesteście młodzi, a Papież już stary i nieco zmęczony. Ale nadal w pełni utożsamia się z waszymi nadziejami i aspiracjami. Chociaż przeżyłem wiele ciemności i srogich reżimów totalitarnych, to jednak ujrzałem wystarczająco wiele dowodów, aby być niezachwianie przekonany, że żadna trudność i żaden lęk, jakkolwiek wielkie by one nie były, nie są w stanie całkowicie stłumić nadziei, która rodzi się wiecznie w sercach młodych ludzi. Nie pozwólcie umrzeć tej nadziei. Postawcie swoje życie na niej. NIE jesteśmy sumą naszych słabości i upadków. Jesteśmy sumą miłości Ojca dla nas, naszej prawdziwej zdolności stawania się obrazem jego Syna. (św. Jan Paweł II. Homilia ŚDM. 22 lipca 2002 r. Toronto)

B. Poznanie swoich słabych i mocnych stron

Odkrywamy więc siebie: odkrywamy w sobie człowieka wewnętrznego z jego właściwościami, talentami, szlachetnymi pragnieniami, ideałami — ale równocześnie odkrywamy słabości, wady, złe skłonności, egoizm, pychę, zmysłowość. Czujemy doskonale, że o ile pierwsze rysy naszego człowieczeństwa zasługują na to, aby je rozwijać i umacniać — to drugie musimy przezwyciężać, zwalczać, przetwarzać. W ten sposób — w żywym kontakcie z Panem Jezusem, w kontakcie ucznia z Mistrzem — rozpoczyna się i rozwija najwspanialsza działalność człowieka; nosi ona nazwę: praca nad sobą. Praca ta ma na celu kształtowanie samego swego człowieczeństwa. O ile w życiu naszym przygotowujemy się do spełniania różnych prac i zadań w takim czy innym zawodzie, to ta praca jedynie zmierza do ukształtowania samego człowieka: człowieka, jakim jest każdy z nas. To jest bardzo ważne stwierdzenie. To — można powiedzieć — „odkrycie” dokonuje się właśnie w młodości, właśnie w waszym wieku. To wszystko, co tutaj powiedziałem, jest tylko bardzo zwięzłym szkicem. To odkrycie jest ciekawe, wspaniałe, jest także czymś niepokojącym. Wniosek praktyczny: mój kochany chłopcze, moja kochana dziewczyno, nie możesz zrezygnować z tego odkrycia, nie możesz zrezygnować ze swego wnętrza. To jest wielkie niebezpieczeństwo, które grozi człowiekowi zawsze, grozi człowiekowi w młodości. Łaską waszego wieku jest obudzenie człowieka wewnętrznego. Nie można go gasić! (św. Jan Paweł II. Homilia. 6 czerwca 1979 r. Częstochowa)

C. Dojrzałość emocjonalna

D. Stan zdrowia

E. Moje życie duchowe

Droga młodzieży, żyjecie w okresie, gdy mnożą się pytania i wątpliwości, ale Chrystus wzywa was i sprawia, że pragniecie uczynić ze swego życia coś wielkiego i pięknego, że chcecie dążyć do ideału, że nie godzicie się, aby zawładnęła wami miernota, że macie odwagę działać cierpliwie i wytrwale.

Aby odpowiedzieć na to wezwanie, starajcie się zawsze zachowywać bliską więź z Panem życia, trwając wiernie w Jego obecności przez modlitwę, poznawanie Pisma, uczestnictwo w Eucharystii i przystępowanie do sakramentu pojednania. W ten sposób będziecie budować i umacniać w sobie «człowieka wewnętrznego», jak powiada apostoł Paweł. Serdeczna więź z Chrystusem stanowi też sekret życia, które przynosi owoce, bo jest skupione na tym, co najistotniejsze dla każdego człowieka — na dialogu z Tym, który jest naszym Stwórcą i Zbawicielem. Dzięki temu wasze życie nie będzie powierzchowne, ale głęboko zakorzenione w wartościach duchowych, moralnych i ludzkich, które stanowią kościec wszelkiego istnienia i wszelkiego życia. (Spotkanie z młodzieżą w katedrze melchickiej Zaśnięcia Matki Bożej. 7 maja 2001 r. Damaszek)